

# רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

**זב.**

עין משפט  
נר מצוה

כב א ב ג מ"י פ"א  
מחל' יצטו ה"א  
ו"פ"א חסדו ב סגנו עשין  
גא טו"ש"ע ה"ש"ע סמון  
קסו סמין ב  
כב ד ה ו חסדו פ"א מ"חל'  
אשוח הלנה חכ חכ  
ו"פ"א מחל'סו חסדו  
בזאה הלנה ד סגנו עשין  
מח טו"ש"ע ח סמון כ  
סמין ד  
כב ד ח מ"י פ"א מ"חל'  
חיסוח הלנה כ סגנו  
שס טו"ש"ע ח סמון ח  
סמון ס  
כב ח מ"י פ"א מ"חל'  
סגנדריו הלנה ח  
סמון לאחין ח טו"ש"ע ח"מ  
ס ח טו"ש"ע ח  
כב י ח מ"י פ"א מחל'סו  
טוען וטוען הלנה ח  
טו"ש"ע שס ס' ח ס"ט  
כב ח מ"י פ"א מחל'סו  
חסדו בזאה הלנה  
ט סמון לאחין קסו  
כב ח מ"י פ"א מ"חל'  
חסדו בזאה ח  
י:

**כח** מ מ"י פ"ב מהלכות  
 יבום הלכה א סמג  
 עשין נא מו"ש"ע אה"ע ס'  
 קסו קט"ז ב:  
**ל** ג מ"י פ"ג מהלכות  
 אישות הלכה ג סמג  
 עשין מח מו"ש"ע שס סימן  
 לב קט"ף א ב:  
**לא** ס מ"י פ"ד מהלכות  
 יבום הלכה לב:  
**לב** ע מ"י פ"ה שס הלכה  
 א סמג עשין נא ג  
 עשין נא ג

טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּרַח קֵץ סֵפִירָה  
 א:  
 לֵב פ מ״י פ״י מַהֲלִי  
 גְרוּשִׁין הִלֵּכָה א סִמָּג  
 לְאֹחַי קָבַג טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּרַח  
 ו סֵפִירָה א:  
 לֵד צ מ״י פ״ג שֶׁסָּרַח ו  
 סִמָּג עֲשִׂין נ טוֹשֵׁעַ  
 שֶׁסָּרַח קָבַג סֵפִירָה א:

תורה אור השלם

1. אִשָּׁה זֹנֶה וְחָלְלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ בִּי קָדֵשׁ הוּא לֵאלֹהֵינוּ:

תום' חד מקמאי

**כבעא** מניה אבוי מרבי  
תני לה גז ואמר לה  
הנין את מנורשת ממני  
ואיזו את מנורת לכל אדם  
ומהו גז יב' מדרבנן  
הנין [גט] דמתיב אלא  
כיבמה גז דלא  
מתיב  
מתיב בא"א לא מתיב  
כיביבמה או דלמא אתי  
האלחופי ביטאט מעליא  
גלוט  
וראשה גירושא: מאישה  
אפילו לא תנשה לאה  
מאשה פטרלה בכתובה  
והוה ריה הגט שפוסל  
בכתובה אמר רבי חובא  
הנין שאמר לרבי מר בר  
אנא דרית' לנשאתא  
אנא גירושא דלא גז מפני  
שבידור לגרשה. לאשה  
דעלמא אינו גז. וכפי'  
הגז אמרין אמר  
ללבלל כתוב גז לארסתי  
לנשאתאנא גירושא איני  
גז מפני תקנת לוי ששם  
איצור גישה קודם לבנה  
בכתובה כגון דרבת גז  
ממשהתא אריכא משום  
תקנת לוי דלא תרביט גז  
אנא גירושא ויורושא לנשא

**אם** בעץ ועשה מאמר פשיטא דהא קניא בביאה. הא לא פריך פשיטא דקניא צביאה לחודה דמהא לא הוה משני מידי אלא הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ציאה אינו מגרע ואם צביאה לחוד קנה בשביל מאמר שאחריו לא גרע ומשני אימא אם בעל בלא מאמר

קנה דס"ד לא קני אלא אם כן עושה כמלווה מקדש ואחר כך צועלה וממתינתין דתנן בריש קידושין (דף ג.) היצמא נקנית צביאה לא שעינן ליה דלמא היינו מדאורייתא וכן ה"א דתנן הלכא צמתינא (נשלי ג.) הצעילה בזמן שהיא בתחילה אין אחריה כלום דלמא גמי היינו משום דמדאורייתא קני ופריך והתניא לוקה וידע שפיר דמדרבנן לוקה אלא דס"ד דלוקה מדרבנן משום דנשאתו חכמים כפוגע באשת אח שלא במקום מזה וא"כ מדרבנן לא קני לא בלא מאמר ומשני מכת מדרות מדרבנן ומשום פריאות צעלמא דרבי:

על ועשה מאמר קנה  
פשיטא דהא קניה  
ם בעל בלא מאמר  
כת מרדות ימדרבנן  
וקדש בביאה יומאן  
דמקדש בלא שדוכי  
ומאן דמסר מודעא  
שליחא דרבנן יומאן  
ליה תלתין יומין ולא  
ישמתייה יעל חתנא

ר אין דחליף לא והא  
 ב' חמוהי ונגדיה רב  
 ויה דיים מחמתיה  
 לא מנגיד רב אלא  
 שדוכי ואיכא דאמרי  
 שום פריצותא ת"ר  
 כסף או שוה כסף  
 יצד כדאמרן <sup>ז</sup> כתב  
 חרס אע"פ שאין בו  
 קודשת לי אמר אביי  
 מין כיצד כתב לה  
 קבילית ית פלונית  
 ססה כראוי <sup>ח</sup> ובלבד  
 בסי בעלה הראשון

**דמתפקר בשליח דבי דינא.**  
 קן גירס' הקוטרס  
 יש ספרים שכתוב בהן מאן דמער  
 שליחא דרצנן וכן כתוב בכל הספרים  
 בפ"ק דקידושין (דף יב:) ומיהו גס שם  
 פ' בקוטרס שליחא דרצנן שליח ד"ד  
 ונראה שכתב שליחא דרצנן יש ללקוט  
 אע"י ללא הוי שליח ז"ל כדאשכחן  
 בפ' עשרה יוחסין (קדושין ע.) דשמתא  
 רב יהודה להסאה <sup>ט</sup> טבחא דלעיר שמוח  
 ואע"ג דשמתא חמור מנגדא דמוכח  
 דמקוס שנהגו (פסחים דף נג.) שמת  
 החמיר עליו משום שצוה את רב  
 יהודה עצמו: **דמקדש בביאה.**  
 אר"ת דלפי' ציטמה דלרין ציאה  
 דהרמיהא הוא שנוסח חתלה היינו

תקינו לה רבנן משני  
וענינו להוציאה בעא  
לה גט ואמר הרי את  
מותרת לכל אדם  
וא גט דמהני באשת  
לא מהני באשת איש  
למא אתי לאחלופי  
למא אתי לאחלופי  
ה נירא בעלמא ה"נ  
הוה דתניא יואשה  
וישה לא יקחו והיינו  
י אמר אחד ללבלר  
מפני שבדיו לגרשה  
ולאשה

זוהי פירושה כמו אין שום פירושה יש לומר דמאוס דכתיב ציה וטוה<sup>ו</sup>: **לכשאכנסנה** אנדשנה חרי זה גמ. ציה גמטה קודם לבנה ובקונטרס פ"י דהכא נמי לא קאמר דהוי קאמר אין גט משמע דלא הוי גט כלל וארי"מ דהכא ישן לא הוי שלא נתייחד עמה אחר זמן הכתוב בגמטה ורבי

והבא' גט אחר גט הוא. בתמיהה וכי זהו גט אחר גט דקמני רישא  
והוכחמים חומרים יש גט אחר כו' ומפרש כיצד עשה מאמר כו' דהיינו  
גט אחר מאמר: **כדאמר.** בצרייתא דלעיל כיצד אר"ג כו' ובממני  
לא פירש: **הואיל דאמר מר.** בפרק ד' אחין (לעיל דף כט:): **והטמיה**

לוקה. ואין מלכות ארבעים אלא על דברי תורה אלהם לאוריינות היא והיכי אמרת קנה. וקמשיני האי לוקה אלא מלכות ארבעים הוא אלא מכת מרדות מכת רידי מדרגתן שנה קלות ראש צעזעו ולעולם קנה: דרש מגיד. מכת מרדות: אמרן דמקדש צביא. משום פרייתות: ואמרן דמקדש צבא. אפילו דמספא דמנהג זילות ופרייתות היא: דמספא. לשון חוצפא שמעיני פניו להחרים עס שלח צ"ד: מידם: הוה דיימא תמסא מנייה.

חשודה היטה חמותו ממנו: נסן לה כספך או שזה כסף. ואמר לה התקדשי עלי במאמר יצמין. ושל"ג דייט לה ממדי לאו קידושין גמורים הן כקדושי תורה שהרי אין קידושין תופסין באשת אדם ותורה לא התירנה לו לעשות כשהם נכרים אלא כסדר התנוה וצ"ה הוא דכתבה זה חמנא: ובשטר יצ"ה. ואם קידש בשטר כ"ל כתב

צו. והינן לילך בתמימה והא כיון דקדושי  
 ככפך אמרת נתן לה כסף כשאר נשים  
 ממילא שמעינן שטר נמי כשאר כל  
 שטר אירוסין בעלתא דלדמי בקדושה  
 ככתב על הנייר או על החרס אע"פ  
 שאין בו שום פרוטה הרי את מקודשת  
 כו'. **אמר ר' אבהו** הלא מנה לאו  
 אשטור מאמר קאי אלא אשטר כחובה  
 קאי: **על נכסי צנעל הראשון**. ולא  
 קאי: **על של יום** מאי טעמא דלמחר  
 בצהלוך (לעיל דף נט.) אשה הקנו לו  
 מן השמים: **נתן לה גט**. יום ליבמות:  
**ממנו**. לפוסקה על אחיו ועליו זהאי  
 גיטא דתיקום עליה צלא יבנה"ט האי  
 גט לא מהני באשת איש להחירה  
 ליהושע והבא נמי לאו גירושין מתיקם  
 צלא יבנה: **לחילופי בגיטא**. ולכנס  
 יבמה אחר הגט: **הא פסיל כהונה**.  
 דכאן שנתא גט מה לאשמו אסרה עליו  
 והלכך תיבעי לן **א** חי מהני מדרבנן:  
**אאלא מאישה**. ולא הויא לכל אדם:  
**א** חי גט. ואם נתנו **א** מבעבסה  
 הרי זו מגורשת והיולי וצדו לגרשה  
 משנכתב. ואי משום גט ישן דק"ל  
 (גיטין דף עט:) בית הלל פוסלין ותנן  
 אירובו גט ישן כל שנתייחד עמה אחר  
 כתיבה הא אימרת צפרק הזורק  
 (שם) נא מגרשה תנשא לכתחלה:  
 ולאשה

בג'טא [א"ל חיישינא] מתקין לה רבה בר חנן אלא מעתה יהיב דפסלה א"ל התם לא פסיל בכהונה "הכא קפסיל בג'טא גרושה" מאישה לא יקחו<sup>ב</sup> אפילו לא נתגרשה אלא מריח הגט שפוסל בכהונה אמר רמי בר חמא<sup>ג</sup> הרי אמר כתוב גט לארוסתך לכשאכנסנה אנגרשנה הרי זה גט

אזאמי נקט אע"פ שאין צו שיה פרוטה דאין צו שום רבותא דקך  
נתינה אחרי תיבת את ספר המקנה ס"ד לזיבני שיה שיה  
דפרק כל הגט (גיטין 97 ב:) אמריין דאין גט שלא יאמר  
גט אלא דזיענד שצבר נמגרסה צו וזין נראה דהגם  
שכתב צו שיה שיה נשואין שיה שיה נתינה דאפילו

## מסורת הש"ס

(א) (לעיל כט:)] (ב) (שבת נ:)  
(ג) (וש"נ, ג) קידושין יב:  
(ד) קידושין ט. ע"ש ב"ב  
נבא, (ה) לעיל לח. (וש"נ,]  
(ו) שם לנא, (ז) [גיטין פב:]  
לקמן דל, (ח) גיטין כו:  
(ט) [דברים כה, י] (י) [ז"ל  
כרשב"ג,] (כ) [ז"ל גברא,  
(ל) [וע"ע חוס' קידושין ט.  
ד"ה אע"פ],

## הגהות הב"ח

(א) גמ' כילד מצות  
המתקן: (ב) שם פשיטא  
קד"ה הורצל לזמן מר:  
(ג) רש"י ד"ה הכא וכו'  
מביעין אל הכא כי מהמי:  
(ד) ד"ה הכא וכו' גמ' לה  
משנכסה:

## מוסף רש"י

[illegible]